

**HOREN
ZIEN
EN !!**

HET ROOKGORDIJN

Terneuzen, dinsdag, 5 maart '98, ca. 18.45 uur

Open deur achterzijde Alvarezlaan? Vreemd, normaal gesproken klopt je op het raam of gebruik je de bel en iemand doet de deur open. Wat was er aan de hand?

Een brandweeroefening in de kelder en bestellerszaal. Waarom niet op een andere avond dan dinsdag of donderdag? De brandweer zou om ca. 19.30 uur arriveren en men had alvast voor de nodige rookontwikkeling gezorgd.

Nou, dat hebben we geweten

Aanwezig: Henk en Louis (partij 1), Jaap en Hans (partij 2), Aad - Adrie (partij 3), Willy - Ko (partij 4) en Adrie - Louis (partij 5), verder weet ik het niet. Tijdens partij 1 kwam de rook via de stopcontacten, vanonder het biljart, via de kabelgoten en overal vandaan. Er ontstond tijdens de partijen een waar rookgordijn ten gevolge waarvan je "letterlijk" geen bal meer zag en het voor de „scheids“, de „schrijver“ en de „teller“ bijzonder moeilijk was e.e.a. goed waar te nemen. Om ca. 20.30 uur waren er al drie deelnemers naar huis vertrokken en ondanks dat de rookontwikkeling slechts langzaam minder werd, hulde voor de achterblijvers die stug vol hielden en doorgingen met datgene waarvoor ze gekomen waren. Een avond om niet gauw te vergeten.

**Voor de brandweer oefening geslaagd!
Voor de biljarters ik zie geen bal ?**

Kortom, niet voor herhaling vatbaar en zeer slecht voor de broodnodige concentratie!

BILJARTEN EN KACHEL

Een uitwedstrijd in de bedrijfscompetitie werd door KPN met grote cijfers gewonnen, nooit leuk voor de verliezer, maar men bleef sportief. Niettemin en begrijpelijk stonden de gezichten niet bijster vrolijk en één speler, die overigens best aardig is, als je hem kent, kijkt altijd vrij nors en is „kort van stof“ zo óók op die avond. Op de eerstvolgende avond van de interne competitie werd de overwinning opnieuw breed uitgemeten, want trots was KPN en terecht en iemand verwees nog eens naar de „nors kijkende“ speler van de tegenpartij en maakte de opmerking: „vraag hem niet naar de kachel te kijken, want dan is hij uit“

spetterend seizoen

Het begon op 18 september '97 en eindigde op 2 april '98 daarin werden 38 competitie-avonden en 8 wedstrijden voor de bedrijfscompetitie afgewerkt. In totaal zijn 289 partijen gespeeld. Dit is een record, nimmer zijn zoveel avonden georganiseerd en partijen afgewerkt. In het vorige seizoen eindigden wij respectievelijk op 29 en 5 avonden, totaal 193 partijen. Het is een heerlijk seizoen geworden met hoogte -en dieptepunten. Dit alles kunt u in de volgende pagina's (dubbelzijdig geprint) aantreffen. Zo ook de eindstanden in de bedrijfscompetitie.

Allen bedankt voor de aanwezigheid, inzet en sportiviteit. Tevens wil ik de vaste schrijvers die mij geregeld anekdotes en aanverwante artikelen voor 't Karrekot toesturen, hél hartelijk danken. Want zonder hun medewerking zag het blad, zoals het er nu uitziet, niet uit. Ik hoop dat zij de inspiratie blijven houden om te schrijven voor 't Karrekot. Voor diegene die mee gaan spelen in zomer '98: veel plezier toegewenst en anders hoop ik u in september weer te kunnen begroeten voor weer een spetterend seizoen.

zie ook pagina 4-5

Felicitatje

Wie kunnen wij in de maanden april t/m september feliciteren!!!

Kees Kaijser
1 april

Frans Bracke
21 april

Willy Moes
23 mei

Henk Jansen
1 juni

Aad Troost
5 juni

Walter vd Velde
18 juni

Wim Camphens
22 juni

Adrie Verpoorte
27 juni

Louis de Meester
7 juli

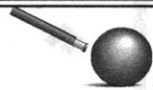
Hans Bakker
20 juli

Patrice Troost
18 augustus

JIJ OF IK !!

Op een donderdagavond speelde vrijwel iedereen slecht en de partijen duurden dus eindeloos en waren bijna slaapverwekkend. Het was dan ook menigmaal ongebruikelijk stil. De speler, die aan de beurt was, stond erg lang te aarzelen bij een moeilijk te maken carambole. De arbiter stond lijdzaam toe te kijken, tot hem ontviel „als je hem niet kunt, vraag het dan maar aan mij om hem te maken, dan weet je meteen zeker, dat ik het punt niet moet tellen.“

**vervolg horen zien en !!
op pagina 2**

second - opinion

Op vrijdag 6 maart, 18.50 uur werd de lange band opnieuw bekleed, omdat hij op verschillende plaatsen losliet. Dit lag niet aan de banden, maar aan diegene die hem bekleed had. Aan de monteur vroeg ik of hij de banden eens wilde controleren en hoe de conditie hiervan was. Na geklopt te hebben kwam hij tot de conclusie dat de banden ver versleten zijn. Dus weten wij (voor diegenen die hierover nog sceptisch waren) dat de banden over twee jaar vervangen moeten worden. Het feit dat zij vervangen moeten worden ligt niet aan het aantal partijen dat erop gespeeld is, maar aan de duurzaamheid van het materiaal. Voor de banden is dit 12 tot 15 jaar.

GESCHIEDENIS VAN HET BILJARTEN

- 16de eeuw De Engelsen zien als uitvinder William Bill Kew. Hij speelde het spel met de 3 ballen en gebruikte daarbij een yard (ellestok). 'Bill-yard'? De Fransen hebben zelfs twee historische troeven. Aan het Franse hof zou een zekere Claude Billard het biljarten hebben geïntroduceerd. De naamgeving aan het spel kan naar Franse begrippen duidelijk worden teruggelezen in de Franse woorden 'bille' = bal en 'art' = kunst.
1572 Het biljarten wordt gespeeld aan het Franse hof.
1654 Nederlandse emigranten hebben enige biljarts meegenomen naar de 'nieuwe wereld' in Amerika.
1696 Biljarten is: 'Het vermaak van personen van goede huize en van anderen, die hun tijd op een aangename wijze wensen door te brengen.' (literair citaat)
1801 Het biljarten blijft een spel voor de beter gesitueerden.
1822 De keu wordt gekeerd. Het dunne eind wordt speeltop

in de volgende editie van 't Karrekot treft u weer een stukje van de geschiedenis van het biljarten aan.

Willy herstellende

Niet in Terneuzen, maar in Oostburg moest hij onder het mes. Na een anderhalf uur durende operatie kon Willy weer huiswaarts keren om thuis verder te herstellen. Namens alle leden, heb ik Willy een fruitmand gebracht.

Denk aan uw copy

opsturen naar de redacteur van dit blad

vervolg horen zien en !!

DE KLOK In de bedrijfscompetitie werd de wedstrijd KPN- Waterschap gespeeld op 12 februari 1998. Er waren een paar langdurige partijen bij, wat tot de opmerking van één van de deelnemers leidde, dat er toch wat opgeschoten moest worden om op tijd thuis te kunnen zijn. Een speler van het Waterschap wijst naar de grote klok, die aan de muur van de biljartzaal hangt (en vermoedelijk sedert mensenheugenis 8 minuten over half 4 aangeeft) en zegt: „Ja, als de partijen zo lang duren, dan is het zo 4 uur.” Overigens werd de wedstrijd door KPN met 14-12 gewonnen.

WEDSTRIJD VERSLAG

7e wedstrijd DELTA NUTS - KPN

Door omstandigheden kon ik deze wedstrijd niet aanschouwen. Gezien de uitslag 8-20 is het een goede wedstrijd geworden. Eén partij viel mij bij de uitslagen op. Peter den Engelsman, hij 'ontsteeg' zichzelf, na 20 beurten bleek hij 62 caramboles gemaakt te hebben. Dit is een heel mooi resultaat. De punten zijn als volgt verdeeld 4x4 1x2 en 1x0.

8e wedstrijd GEMEENTE- KPN

Onze laatste wedstrijd van het seizoen. Aanvankelijk viel het best mee met de temperatuur in de zaal. Nadat er een paar partijen gespeeld waren, werd het toch behoorlijk fris. De trui die ik had aangedaan kwam goed van pas. Ondanks de frissigheid hebben wij er toch een mooie wedstrijd van gemaakt. Met dank aan de tegenstander die ons meehielp om tot dit resultaat van 18-10 te komen. De punten zijn als volgt verdeeld 3x4, 2x2 en 1x0. Ook de 2 extra punten kwamen ons toe.

Eindelijk 1ste

Na 14 jaar en 5 tweede plaatsen is het de Waterschappen eigenlijk gelukt om 1ste te worden. Gezien de uitslagen een heel terechte winnaar. Met nog één wedstrijd van de concurrenten voor de boeg, konden zij het Waterschap niet meer bedreigen. Ook in het individuele klassement scoorden zij hoog, met een 1ste en 2de plaats. Alle standen en uitslagen vindt u in het overzicht Bedrijfsbiljarten 1978-1998.

't KARREKOT TEAMMASTER

NOG STEEDS EERSTE

Wegens plaatsgebrek volgt hier alleen de tussenstand per 2 april:

Table with 2 columns: Rank and Points (pnt). 1. Jan Rottier 293, 2. Peter den Engelsman 255, 3. Joop Pieters 250, 4. Frans Bracke 241, 5. Patrice Troost 241, 6. Aad Troost 229, 7. Louis de Meester 219, 8. Willy Moes 181

VOGELVLUCHT

Op een zeker moment vraagt een bestuurslid aan je een „stukje” te schrijven voor dit blad over het afgelopen seizoen 1997-1998. Dat doet ie dan (per telefoon) net als je thuis komt van een gebeurtenis, die totaal niets met biljarten te maken heeft, maar wel veel energie heeft gekost, maar ja, dat kan de brave borst niet weten en dat zeg je hem dan ook niet. Je zegt „ja” en laat de boel een paar dagen sudderen, totdat je meent enige inspiratie gevonden te hebben om aan het „schrijfverzoek” te voldoen.

En wat schiet je dan te binnen over zo'n gans „biljartjaar”. Een ding springt er onmiddellijk uit en dat is, dat het opvallend is, dat de biljartavonden dienen voor méér dan biljarten alleen; n.l. dat het de sociale kontakten bevordert tussen jong en oud(er) en dat velen een ander met raad en daad bijstaan b.v. belastingzaken, sociale voorzieningen, studiemogelijkheden (van kinderen) en menigmaal ook het wel en wee van persoonlijke omstandigheden. Deze ervaring is niet zo verwonderlijk, omdat de leeftijd van de clubleden nogal uiteen loopt en ieder dit vanuit deze optiek bekijkt en bovenal, dat men bereid is naar elkaar te luisteren. Ook de nodige kwinkslagen zijn menigmaal te horen. In ieder geval is dit een „pluspunt” voor „t Karrekot”. Maar er is geen onderwerp of je kunt daar immer een kritische kanttekening bij maken, dus ook hier is dat het geval, want somtijds is het dan tijdens het biljarten te rumoerig en daar mag dan ook best eens rekening mee worden gehouden.

Opvallend is ook, dat de leden onderling in het algemeen goed met elkaar kunnen opschieten, ook al mag je nimmer verwachten, dat iedereen hetzelfde vindt of denkt, maar dat is allemaal niet zo erg, als je elk mens maar in zijn waarde laat. Als ieder bereid is om zijn „steentje bij te dragen” om de avond zo gezellig mogelijk te laten verlopen, dan is dat prijzenswaardig. „Een steentje bijdragen” is zeker niet van toepassing op onze wedstrijdleder, want dat is wel een „STEEN”.

Het is niet de bedoeling om hier over hem de loftrumpet te steken, maar wel om ieder er op te attenderen, dat het geen sinecure is om avond aan avond alles gladjes te laten verlopen en allen tevreden te stellen. Help hem als je kunt of als hij daarom vraagt, door te arbitreran, te schrijven of wat dan ook. Dit is van het aller grootste belang voor het welslagen van de biljartavonden en dus voor ieder clublid. En als de wedstrijdleder dan toch eens zijn teleurstelling laat blijken om dat er geen deelnemers aan de kerstpuzzel waren; accepteer dat dan, want dan mag hij dat en laat hem zelf een „TROOST” zijn, dat toch ieder zijn werk en inspanning waardeert.

Het biljarten zelf bestaat uit de bedrijfscompetitie en de interne competitie. De bedrijfscompetitie is enerverend, want men wil winnen en of dat nu is voor die mooie beker of louter om de beste te willen zijn, doet er niet toe. Alle zeilen worden bijgezet om de club zo hoog mogelijk in de stand te laten eindigen. Ieder jaar is het dan ook weer spannend wie er met de hoogste eer gaat strijken. De voorbije twee jaren was dat DE BLIDE, maar jammer genoeg is die vereniging er niet meer en dus zal het een nieuw „gezicht” zijn, die voor zijn club de trofee in ontvangst zal nemen.

Bij het schrijven van dit artikel is de uitslag nog niet bekend, maar elders in dit blad zal dit zeker vermeld staan en ook hoe de prijsuitreiking, met demonstratie van Johnny Rottier, zal zijn verlopen. Mocht het zo zijn in de toekomst, dat men eens iets anders wil op zo'n avond (met alle respect voor Johnny Rottier overigens) dan zou kunnen worden gedacht aan b.v. in 2 partijen, 4 spelers van de aangesloten clubs tegen elkaar te laten uitkomen, want er zijn best enkele mensen, die ook iets moois kunnen laten zien. Het is maar een idee, maar hoe dan ook; deze competitie moet blijven bestaan, want gezellig kan het dan wel zijn.

De interne competitie is, zoals reeds eerder geschertst, op vele avonden gezellig, spannend en ontspannend en ook daar wordt soms gestreden of het leven er van afhangt en mooie partijen zijn er zeker te zien. Dat is altijd merkbaar, want dan wordt het stil. De uitslag van deze competitie staat ongetwijfeld ook elders in dit blad. Overigens zijn er dit jaar veel partijen gespeeld, maar er waren ook veel avonden ingepland.

Dat was fijn, want ieder kon daardoor aan zijn trekken komen.

Hebben we naast deze succesvolle competities nog (andere) hoogtenpunten te vermelden? Ja; dat was dit seizoen ongetwijfeld toch het „Kerstkurken” waar overigens in een vorige uitgave al eens over is geschreven. De entourage hierbij was bijzonder geslaagd -versierde zaal, goede muziek, prachtige verloting, mooie prijzen en vooral veel gezelligheid en hilariteit.

Nog een tweede hoogtepunt was zeker de aanschaf van het „nieuwe laken”. Tjonge, tjonge; wat is daar allemaal bij komen kijken, niet in de laatste plaats de financiële kant er van en menig woordje is daarover gewisseld en geschreven in dit blad, maar uiteindelijk lag het er dan toch op en de ervaringen bij het spelen en de daarbij geplaatste opmerkingen logen er ook niet om. Overigens moeten we oppassen, dat het geen dieptepunt wordt, want de banden bleken niet goed gespannen te zijn (inmiddels hersteld), maar vooral de mededeling, dat de banden ver waren versleten, doet toch de wenk-brauwen fronsen en met z'n allen zullen er maatregelen worden getroffen om het biljart in goede staat te houden, ook al kost dat willicht een extra bijdrage. Een hobby kost nu eenmaal geld, dus indien nodig: „doe mee en blijf niet aan de kant staan”.

En tot slot van dit geschrijf; „het gaat goed met de biljartclub en denk aan de laatste jaarvergadering, toen een afgevaardigde van „Bundeltouw” goedkeurend opmerkte „fijn zo bij jullie” geen gezeur en zo verder gaan” En dat doen we dan uiteraard ook.

vanzelfsprekend ?

Dat dit artikel geplaatst en dus gelezen kan worden lijkt op zich niet bijzonder. Dat e.e.a. u periodiek onder ogen komt in een melange van clubnieuws, resultaten, mededelingen, biljartumor en wetenswaardigheden enz. enz.

is evenmin uniek. Dat deze voorbereidingen en werkzaamheden gewoon gedaan en verzorgd worden lijkt haast vanzelfsprekend maar dat is allerminst het geval omdat er niets vanzelf gaat of ontstaat. Met mij stellen wij die gang van zaken dan ook erg op prijs en hopen van harte dat e.e.a. zo nog jaren door mag gaan. Wat wel bijzonder is, is, dat iemand die geen banden had met de PTT c.q. de KPN en dus noch over zaken zoals postverwerking en postbezorging of over telefooncentrales en telefoonkabelnetten kan mee praten, zich daar toch thuis kan voelen en aangezien er nog wel enkele deelnemers zijn zoals ik, naar ik hoop en verwacht, mede namens hen. Wat mooi meegenomen is in deze kring, betreft de PC's, de kilobytes, de programma's de modems enz. de mogelijkheden ervan, wat wel of niet werkt enz. want als je daar de ballen verstand van hebt steek je er allicht toch wat van op.

We komen voor de gezelligheid, de sfeer, voor het biljarten, het winnen en het verliezen, kortom de ontspanning, en voelen ons opgenomen in de kring van voormalige en huidige werkne-

mers van een maatschappij die het er sedert het zgn. privatiseringsproces van de laatste jaren beslist niet gemakkelijker hebben gekregen. Dat de koffie altijd bruin, het bier (super of malt) en de frisdrank koel en de organisatie perfect geregeld is, lijkt evenzo vanzelfsprekend maar vergist u zich niet..... Dat is lang niet overal en bij elke club het geval en is in belangrijke mate te danken aan de inzet en bereidheid van een handvol medewerkers onder onze leden. Hierover wordt tijdens of meestal na de rondvraag van een min of meer besloten vergadering wel eens iets opgemerkt of gezegd, maar in dit geval wilde ik het graag eens "surround" zwart op wit zetten. Dat het de laatste tijd, qua temperatuur, wat minder behagelijk is en er soms geheel onverwachte rookontwikkelingen optreden nemen we dan ook maar voor lief.....

vervolg op "spetterend"

Deze kolommen waren nog leeg. Buiten de vaste "schrijf-medewerkers" heeft niemand zich de moeite genomen om de pen eens ter hand te nemen en iets voor dit blad te schrijven. Soms vind ik dit jammer, maar je kunt niemand dwingen om eens een stukje voor dit blad te schrijven. Het moet ook in je zitten. In de vorige editie heb ik het al aangehaald, dat het mij zwaar tegenviel dat niemand zich de moeite had genomen om de opgave van de kerstpuzzel te maken en in te sturen. Ik vroeg mij ook af of ik door moest gaan met het uitgeven van dit blad en andere publicaties. De respons op dit alles is naar mijn mening magertjes te noemen. Het is niet zo dat ik op "veren en pluimen" en andere tegemoetkomingen zit te wachten, daar is het mij niet om te doen.

Het gaat er mij enkel en alleen om, om de betrokkenheid bij de club te vergroten, het is net als bij de slager „mag het ietsje meer zijn". Dit probeer ik te bereiken door o.a. het uitgeven van dit blad, voetbalcompetitie (loopt naar mijn mening goed) en de verjaardagsattentie. Diegene die al jarig zijn geweest kunnen hierover meepraten. Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik door moet gaan met het uitgeven van dit in mijn ogen unieke blad. Dit onder andere door de vele anekdotes en andere artikelen die ik de laatste tijd heb binnengekregen (die u nu kunt lezen in dit blad) en het feit dat ik te horen kreeg dat sommige vrouwen het blad 't Karrekot erg waarderen en zij het 'spijtig' zouden vinden dat het blad zou verdwijnen.

Terugkijkend op het afgelopen seizoen (zie ook voorpagina "spetterend"), daar kan ik alleen maar positief over zijn en bedank bij deze de overige bestuursleden (en Hans Bakker, die ik niet mag vergeten) en uiteraard de overige leden voor hun inbreng en inzet. Het waren heerlijke avonden met mooie partijen. Gemiddeld zijn er 6,97 partijen per avond gespeeld. Dit is een goed gemiddelde. Ik hoop dat iedereen het seizoen naar eigen belevenis goed heeft ervaren. Soms kom men maar één partij per avond spelen, maar dat lag dan aan het aantal aanwezigen. Maar een andere keer waren het gewoon weer twee partijen. Volgens mij is iedereen toch aan zijn trekken gekomen. Alleen vind ik het jammer dat sommige spelers niet meer avonden konden komen biljarten, dat hadden er, als ik de lijst zo overzie, toch meer kunnen zijn.

Er zijn toch genoeg avonden georganiseerd. Wel moet ik zeggen dat iedereen vrij is "in het komen en gaan", en dat moet zo blijven. Toch heb ik nog een kritische kanttekening te melden. Het was de bedoeling van mij om de teugels dit seizoen iets te laten vieren. Maar daar is tot de winterstop niet veel van terecht gekomen. Dit heeft overigens niets te maken met het aantal avonden die zijn georganiseerd, maar met het feit dat als ik een avond afwezig was, er niet meer dan 5 partijen gespeeld werd en ikzelf de lijsten nog moest bijwerken. Dit was volgens mij niet de bedoeling. Na het maken van één lijst voor het invullen van de gespeelde wedstrijden en waar zowel het gemiddelde als de te spelen wedstrijden van alle spelers opstaan is het voor mij een hele opluchting, dat nu wel alle partijen goed worden verwerkt. Nu kan ik gerust een avond missen.

Het moet toch niet zo zijn dat de club alleen van mij afhangt. Als dat zo zou zijn dan zou ik mij echt zorgen gaan maken. „Ik weet zelf drommels goed wat mijn inbreng is in deze club en wat de club zou verliezen als ik er mee zou stoppen". Dit zeg ik niet om mijzelf een pluim te geven, maar het feit ligt daar. Maar zoals ik al eens eerder memoreerde; „dat iedereen vrij is in het komen en gaan" Soms krijg ik wel eens de indruk dat er bij zijn die dit niet begrijpen. Het moet geen verplichting worden.

Het volgende dat ik onder uw aandacht wil brengen en misschien gevoelig kan liggen, is het feit dat het mij de laatste tijd opvalt, dat tijdens de biljartavonden veel 'lawaaï' gemaakt wordt. Dit kan erg hinderlijk zijn voor de spelers die op dat moment staan te spelen en zich daardoor niet kunnen concentreren. Volgens mij mag, kan en moet er gepraat kunnen worden tijdens een partij, dat vind ik dan ook heel normaal en dat moet zo blijven. Maar soms loopt het wel eens de spuitgaten uit. Ik vraag u dan ook met klem, „omwille van de concentratie die in de biljartsport zo belangrijk is: houd rekening met diegene die aan het biljarten is". Je zult merken dat, als je zelf aan de tafel staat en het 'rustiger' is, je je beter kan concentreren. In de regel zou je zelfs meer caramboles kunnen maken. Dit laatste lijkt mij toch plezieriger.

Nog even terugkijkend op de bedrijfscompetitie: ook daar kan ik niets vervalend over vertellen. Zoals altijd verliep het deze keer ook weer zoals ik wilde. Het enige wat wel veel gebeurd is, dat ik heel veel heb moeten wisselen. Helaas konden Jaap Epskamp en Jan de Moré door uiteenlopende oorzaken hun vierde partij niet spelen. Het was toen ik de eindstand kon opmaken, heel verfrissend dat het Waterschap kampioen is geworden. Dit overigens voor de eerste keer. In het individuele klassement is het anders, geregeld komen zij op de 1e, 2e en 3e plaats terecht. De prijsuitreiking die kon ik nu alleen bij het Waterschap houden (min of meer was afgesproken om dit bij de Dow te doen).

Volgend jaar gaat de Dow de sluitingsavond organiseren. Hoe die avond eruit gaat zien staat nog niet vast. Het is zoals de vorige schrijver al aanhaalde, „dat wij in de toekomst weer aan iets anders (dan een demonstratie van Johnny Rottier) kunnen gaan denken”. Dit vind ik een goede suggestie en breng dit zeker naar voren tijdens het overleg met de overige ploegleiders. De prijsuitreiking moet 'attractief' blijven, het moet zeker geen sleur worden. Het is naar mijn mening ook goed dat wij het komende jaar de prijsuitreiking bij de Dow kunnen houden, verandering van spijs doet eten. Vanaf deze plaats bedank ik de Waterschappen heel hartelijk voor de gastvrijheid en de bereikbaarheid, dat wij gedurende de afgelopen 4-jaar de prijsuitreiking bij hen konden houden. Terugkijkend op de prijsuitreiking en de daarbij horende demonstratie van Johnny Rottier kom ik tot de conclusie dat het als vanouds een 'verrassende' en 'leerzame' avond was. Alle aanwezigen gingen dan ook tevreden en met nieuwe ideeën naar huis.

Vele jaren werkten wij in dezelfde formatie de competities af. Totdat vorig jaar de seniorenclub van de DOW ons kwam versterken. Enerzijds was het voor het bedrijfsbiljarten een goede ontwikkeling dat er een ploeg bij kwam, zodat wij de competitie met 6 ploegen van start konden gaan. Maar anderzijds, moesten wij na 19 jaar naar trouwe dienst afscheid nemen van de Blide, zij die sinds de oprichting in 1978 onafgebroken hebben meegespeeld konden door 'personeelsgebrek' geen team meer samenstellen. Dus bleven wij weer met 5 ploegen over. Maar zoals het laat aanhoren kunnen wij het volgend seizoen 2 á 3 nieuwe ploegen t.w. Dow2, La Redoute en de Hoop begroeten. Van Dow2 en La Redoute is dit zeker. Mocht het bij deze 2 ploegen blijven, dan komen er 4 wedstrijden bij. Naar mijn mening geeft dit geen consequenties voor de interne competitie. Er blijven nog genoeg avonden over om tot een respectabel aantal partijen te komen.

Doordat de donateurs van de Blide noodgedwongen moesten stoppen kregen wij 'topspeler' Frans Bracke van hen 'cadeau'. Frans die al in de interne competitie meespeelde, kon nu ook ingezet worden in de bedrijfscompetitie. Het is een lust voor het oog om hem te zien spelen. Hoe harder hij om het biljart gaat lopen, des te meer moet de tegenstander gaan vrezan. Hij (de tegenstander) hoopt dat hij nog eens de gang naar de tafel kan maken en er over gaat denken hoe hij dan eventueel een carambole kan gaan maken. Op dat moment zou je blij zijn dat je dit vanaf de kant kan meemaken en aan de andere kant vind je het een prestatie als iemand dit presteert. Ik spreek uit ervaring want tegen mij stopte hij bij 26 caramboles. Helaas komt het de laatste tijd voor dat het 'hardlopen' minder wordt (heeft overigens niets met de leeftijd te maken) en komen plotseling ook vreemde figuren naar voren zoals ene: Godfried van Bouillon. Dus vraag ik mij tegelijkertijd af: "is hij van adel en speelt hij volgend jaar mee".

Overigens is de 26 van Frans niet de hoogste serie dit jaar. Henk Jansen deed er nog eens een schepje bovenop, hij presteerde het om een serie van 32 te maken, in die partij had ik te doen met de tegenstander, maar als speler kan je dit gebeuren. Ik zeg dan tegen mezelf: „laat hem zijn gang maar gaan, ik speel m'n eigen spel en als ik zo'n beetje op m'n eigen gemiddelde zit dan heb ik het nog niet zo slecht gedaan” (dit gevoel heb ik ook als ik tegen iemand moet spelen die minder caramboles moet maken dan ik). En als dat niet gebeurt, ben je even teleurgesteld, (want iedereen wil toch zijn partij winnen) maar dat is ook zo weer over. Er is toch meer naast het biljarten, waar je je druk over kan maken.

Zoals u misschien wel weet, begint de nieuwe competitie (intern en bedrijfs) voor mij al als de oude net is afgesloten. De voorbereidingen op het nieuwe seizoen zijn groot, zeker nu er 2 ploegen zijn bijgekomen. Medio september gaat de interne competitie voor het seizoen 1998-1999 weer van start. Voor de grote vakantie krijgt u van mij weer verscheidene formulieren, er zijn er bij die u moet retourneren, stuur ze a.u.b. op tijd terug, zodat ik niemand achter zijn kont hoeft te lopen. Sommige spelers hebben de 'eigenaardige' gewoonte om iets niet terug te sturen, daar moet je dan zelf achter aan. Op dat moment ben je net zo'n bedelaar en dat is iets wat ik niet prettig vind. Daarom voer ik vanaf heden in dat diegene, die zijn formulieren niet, of niet op tijd instuurt geen interesse heeft voor het desbetreffende evenement. Deze sluit ik dan ook uit van deelname hier aan. Het klinkt hard, maar je moet toch ergens een grens stellen. Dus nogmaals, om teleurstellingen te voorkomen, stuur terug wat u moet terugsturen.

Zaterdag 14 en 21 maart. De voorronde van de Nederlandse kampioenschappen. Op 14 maart moest ik (aad) afreizen naar Wijchen, door omstandigheden moest ik deze bijzondere dag aan mij voorbij laten gaan. Jaap Epskamp heeft nog wel aangeboden om voor mij te rijden, maar daar heb ik geen gebruik van gemaakt. Willy Moes, hij moest dit kampioenschap ook aan zich voorbij laten gaan, de bij u wel bekende reden. De overige deelnemers trokken op 21 maart richting Etten-Leur om in het biljartcentrum van Jan Arnouts te strijden om één of meer finaleplaatsen in verschillende klasse. Hoe deze dag verlopen is weet ik niet, maar gezien de uitslagen hebben ze allemaal gestreden voor wat zij waard zijn. Deze keer waren zij niet zo succesvol. Verleden jaar kwamen zij met 4 finaleplaatsen terug naar Terneuzen. Nu was dit maar voor 1 persoon weggelegd namelijk: Peter den Engelsman, die voor het tweede achtereenvolgend jaar de finale wist te halen. Ik vind dit een hele bijzondere prestatie. 4 april betekende voor Peter vroeg uit de veren en richting Wijchen te rijden om daar met nog 15 andere finalisten te strijden voor de ereplaatsen. Peter, die een goede voorronde had gespeeld, moest nu 51 caramboles maken. De eerste en tweede partij verliepen moeizaam en leverde hem geen punten op. Wetende dat hij was uitgeschakeld voor de ereplaatsen, leverde hij een formidabele prestatie door zijn derde partij in 15 beurten af te werken dit met een voor hem ongekende serie van 20. Ondanks een voor hem teleurstellende eindranking, is het toch een mooie dag geweest die hij niet had willen missen.

Tenslotte, nu u dit artikel gelezen heeft, kan ik u hierbij gerust stellen. „Ik hoop dat wat ik nu voor de vereniging doe en met plezier, dit nog jaren mag doen en nogmaals iedereen bedankt voor dit grandioze biljartjaar”. Voor diegene die niet mee gaan spelen in zomer 98, wens ik een prettige vakantie toe.

